

Recensie: The Turn of the Screw

De Munt Brussel
zaterdag 1 mei 2021

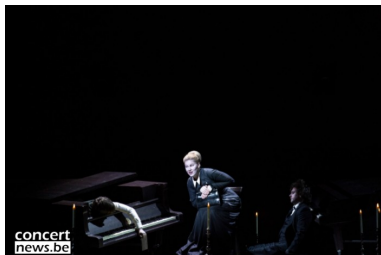

foto © Bernd Uhlig

Recensie:

Met *The Turn of the Screw* baseerde Benjamin Britten zich op een ghost story van Henry James uit 1898. De Munt serveert deze kameropera die in 1954 in Venetië in première ging als een livestream. En daar wringt meteen het schoentje. Video/film is een ander medium dan een podiumvoorstelling. Ofwel versterkt het medium de voorstelling, ofwel zit het die in de weg. Bij *The Turn of the Screw* is helaas het laatste het geval.

De bijzonder statische regie van Andrea Breth, wiens werk we nochtans live wel kunnen smaken, getuige daarvan zijn o.a. haar *Il Prigioniero* | *Das Gehege* (2018), *Jakob Lenz* (2015) en veel besproken *La Traviata* (2012), komt in de huiskamers dus niet (geheel) tot haar recht hoewel Breth trouw blijft aan haar wat donkere en bevreemdende universum. Iets wat bevreemdend is, kan twee dingen met je doen: je dermate intrigeren zodat je aan je stoel gekluisterd bent van begin tot einde of net het tegenovergestelde: je doen afhaken. *The Turn of the Screw* deed helaas het laatste zodat we meermaals ons betrapten tijdens de voorstelling met andere dingen bezig te zijn dan louter kijken. Mails checken bijvoorbeeld.

Reden daarvoor is ongetwijfeld, hoewel er op muzikaalB en vocaal vlak nauwelijks wat aan te merken valt op deze productie, de beperkte plot. En dat de personages in deze 'psychologische' thriller helemaal niet zijn uitgewerkt, doet de spanningsboog ook al geen deugd. Rest dus nog voornamelijk de partituur die bij momenten wel verrast maar ook alle kanten opgaat en bijna elk instrument wel in de kijker zet: de harp, dan weer de klarinet, strijkers, hoorn, dwarsfluit – tot zelfs een piano die behoorlijk Mozartiaans klinkt bij het zesde tafereel van het tweede bedrijf. Resultaat: een voorstelling die je constant in en uit de voorstelling haalt. Dat Myriam Hoyer in de montage/beeldregie kiest om in de instrumentale gedeeltes het orkest onder leiding van de Britse dirigent Ben Glassberg te tonen, haalt je ook uit het gecreëerde universum van Breth. Aan de andere kant kan de Duitse regisseuse er zelf niet echt aan doen dat dit werk van Britten eerder als een aaneenrijging van scènes aanvoelt dan als een consistent, coherent geheel. Haar toneelregie versterkt dat gecompartmenteerde gevoel weliswaar nog. Ze kiest immers om de vierde wand steeds te sluiten voor een instrumentaal stuk.

The Turn of the Screw samenvatten kan je op een paar lijnen. Een nieuwe Gouvernante (de Britse sopraan Sally Matthews) meldt zich aan om de twee pubers Flora (de Duitse Katharina Bierweiler, die lid is van Cantus Juvenum Karlsruhe en voor het eerst in de Munt staat) en Miles (de Belg Henri De Beaufort, die deel uitmaakt van het Kinderkoor van de Munt en zijn Munt- en roldebuut kent) onder haar hoede te nemen in het oude Engelse landhuis Bly. Hun voogd mag ze niet lastigvallen dus is ze enkel aangewezen op de huishoudster Mrs. Grose (de Britse Carole Wilson in een roldebuut). Die vertelt haar over de vroegere bediende Peter Quint (De Britse tenor Julian Hubbard in een roldebuut) die nogal los omging met de kinderen maar ook met Miss Jessel (de Noord-Ierse sopraan Giselle Allen in haar roldebuut), de vorige Gouvernante. Zowel Quint als Jessel blijken overleden. De nieuwe Gouvernante vreest dat Quint Miles, die virtuoos piano kan spelen, nog steeds in zijn macht heeft, en Jessel Flora en probeert tegen alle afspraken in alsnog contact te zoeken met hun voogd, wat niet werkt. Achteraf blijkt effectief dat op zijn minst een van de twee pubers in de greep is van een van de overledenen. Wanneer

die zijn naam uitspreekt, bekoopt die dat met zijn leven.

< Bert Hertogs >

The Turn of the Screw is nog tot 6 mei 2021 te zien op demunt.be